

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/180/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1716200010
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1716200010.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu Mgr. Adely Unčovskej a JUDr. Mariany Harvancovej, v právnej veci žalobcu: Ľ. Z., K.. XX.X.XXXX, O. O. Č.. XX, V., zastúpeného: JUDr. Pavel Polakovič, nar. 9.1.1962, bytom Cajlanská 82, Pezinok, proti žalovanému: Energetic Systems, s.r.o. so sídlom Šamorínska 10, Bratislava, IČO: 46 780 751, zastúpeného: JUDr. Tomáš Balážik, advokát, so sídlom Šamorínska 10, Bratislava, o žalobe na obnovu konania, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 14.3.2018, č.k. 8C 1/2016-56, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

Žalovanému sa proti žalobcovi priznáva nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie zamietol žalobu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 10C 315/2012 a s použitím ust. § § 255, § 262 ods.1,2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) deklaroval, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorého bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Zamietajúci výrok právne odôvodnil § 397 písm. a/ C.s.p., keď konal v neprítomnosti žalobcu a jeho zástupcu (§ 180 C.s.p.) a po vykonaní dokazovania dospel k záveru o nesplnení podmienok pre obnovu konania. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že obnova konania v civilnom konaní je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý je spôsobilý vyvolať zmenu alebo zrušenie právoplatného rozhodnutia a ktorý predstavuje zákonom povolenú odchýlku od zásadnej požiadavky, ktorou je záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatných rozhodnutí. Obnova konania však nie je generálne použiteľná a možno ju povoliť len vo výnimočných prípadoch. Základná idea mimoriadnych opravných prostriedkov totiž vychádza z toho, že právna istota a stabilita nastolené právoplatným rozhodnutím sú v právnom štáte narušiteľné len mimoriadne a výnimočne. Účelom zakotvenia obnovy konania do systému mimoriadnych opravných prostriedkov je umožniť strane sporu nové konanie s novým rozhodnutím vo takej veci, v ktorej sa konanie už skončilo právoplatným rozhodnutím. Obnova konania má takto umožniť, aby došlo k náprave skutkových omylov, z ktorých sa pri vydaní napadnutého rozhodnutia vychádzalo. Jedným z kritérií prípustnosti obnovy konania je dodržanie zákonnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Podľa platnej a účinnej zákonnej úpravy možno žalobu na obnovu konania podať v subjektívnej trojmesačnej lehote, plynúcej od času, keď sa strana sporu o dôvode obnovy dozvedela, alebo od času, keď tento dôvod mohla uplatniť. Z pripojeného spisu Okresného súdu Pezinok sp.zn. 10C/477/2013 súd prvej inštancie zistil, že rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 27.3.2013, č.k. 10C/315/2012-55 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.9.2015, č.k.

4Co/47/2013-97 (ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.12.2015) bola zamietnutá žaloba žalobcu proti žalovanému o vylúčenie veci z exekúcie vedenej súdnou exekútorkou Q.. S. O.U. so sídlom NáQ.. U.. B. XXXX/XX O., P. W., pod č. A. XXXX/XX v prospech žalovaného ako oprávneného, a to nehnuteľností rodinného domu postaveného na pozemku s parc.č. XX, kat. územie K., zapísanej v katastri nehnuteľností na LV č.XXX. Z rozsudku súdu prvej inštancie, vyplýva, že žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia a teda ani dôkazné bremeno o tom, že k rodinnému domu nachádzajúcemu sa na parc. č. XX v k.ú. K., zapísanému na LV č. XXX má vlastnícke právo, alebo iné vecné právo nepripúšťajúce exekúciu, čo zhodne potvrdil aj súd druhej inštancie. Vykonaným dokazovaním sa v danom konaní zistilo, že rodinný dom je vo vlastníctve V. O. a jeho manželky (povinných z exekúcie vedenej súdnou exekútorkou vo veci oprávneného, Ex XXXX/XX).

3. V danom prípade žalobca odôvodňoval žalobu na obnovu konania tým, že po právoplatnom skončení súdneho sporu požiadal Q. W. X., aby mu preukázali tvrdenia uvedené v Potvrdení z 25.4.2012, kde mu pracovníčka oznámila, že spis stavebného úradu nemá. Dňa 5.1.2016 sa dozvedel, že archív mal vyzvať V. O. na jeho prevzatie, kde po jeho návšteve mu spis V. O. odovzdal. Žalobca na základe spisového materiálu poukázal na to, že na doručenke z 26.10.1988 nie je vyznačené, že ňou bolo doručované kolaudačné rozhodnutie, na základe čoho stavebný úrad nemal vyznačiť právoplatnosť a mal vykonať ohliadku stavby, kde by sa zistilo, že závady nikdy neboli odstránené, ani nebolo požiadané o vykonanie zmeny stavby pred kolaudáciou. Súd prvej inštancie konštatoval, že podmienky prípustnosti obnovy konania neboli v danom prípade splnené, keď žalobca nepreukázal, že dôkazy, ktoré predkladá v žalobnom návrhu na obnovu konania nemohol bez svojej viny preukázať súdu už v rámci konania na súde prvej inštancie. Žalobca už v konaní, ktorého obnovu konania žiada povoliť, poukázal v žalobe na vylúčenie veci z exekúcie, že „stavba predmetného rodinného domu sa realizovala v nadväznosti na stavebné povolenie..., avšak ku kolaudácii stavby do dnešného dňa, a teda ani v roku 1988, nedošlo“. Žalovaný vo vyjadrení k návrhu na vylúčenie veci z exekúcie, uviedol, že na základe tvrdenia žalobcu, že predmetná nehnuteľnosť nebola skolaudovaná, bolo vykonané šetrenie za poskytnutia súčinnosti Q. W. X., kde sa zistilo, že rodinný dom bol pre V. O. a manželku Pavlu skolaudovaný v roku 1988, pričom V. O. si kolaudačné rozhodnutie zo dňa 17.10.1988 prevzal dňa 26.10.1988 doporučenou zásielkou. To znamená, že na dané skutočnosti ohľadom kolaudácie žalobca poukázal už v konaní ktorého žiada obnovu konania, s ktorými sa vysporiadal súd prvej inštancie v rozsudku, čo potvrdil aj súd druhej inštancie. Tvrdenie žalobcu, že až po právoplatnom skončení súdneho sporu (rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.12.2015, žaloba na vylúčenie veci exekúcie bola podaná dňa 7.9.2012), navštívil pracovníčku Q. W. X. za účelom nahliadnutia do spisu, nie je podľa názoru súdu prvej inštancie dôvodom na povolenie obnovy konania, nakoľko nič nebránilo žalobcovi, aby sa v rámci konania obrátil na Q. W. X. za účelom vyžiadania spisu stavebného úradu. V danom prípade nešlo o objektívnu prekážku, ktorá by bránila žalobcovi predložiť dôkazy skôr. Taktiež tvrdenie žalobcu, že z poštovej doručky z 26.10.1988 nevyplýva, že bolo doručované kolaudačné rozhodnutie, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v žalobe na obnovu konania nepreukázal žiadne dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ktoré by potvrdzovali existenciu jeho vlastníckeho práva k predmetu exekúcie, nakoľko doručovanie kolaudačného rozhodnutia nepreukazuje vlastnícky vzťah žalobcu k predmetnej nehnuteľnosti. Žalobu na obnovu konania vyhodnotil ako účelový pokus žalobcu privodiť si rozhodnutie súdu pre jeho priaznivejšie rozhodnutie, ktoré by mu plne vyhovovalo, a to cestou neprípustného využitia inštitútu obnovy konania, ktorý si zjavne nesprávne vyložil ako riadny opravný prostriedok voči rozhodnutiu odvolacieho súdu.

4. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca navrhujúc, aby ho odvolací súd ako nezákonný zrušil a vec vrátil na ďalšie pokračovanie v konaní. Odvolateľ uviedol, že o tom, kde sa spis nachádza sa dozvedel až po skončení pôvodného konania a preto nemohol predmetný dôkaz vykonať skôr. Ak mal súd prvej inštancie záujem negovať tvrdenia žalobcu, bol povinný toto svoje tvrdenie oprieť o určité dané skutočnosti a dôkazy, čo nevykonal. Súd prvej inštancie konal v jeho neprítomnosti i napriek tomu, že svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil tým, že v deň pojednávania musí nastúpiť na hospitalizáciu a trval na tom, aby súd nekonal v jeho neprítomnosti. Súd prvej inštancie i napriek tomu rozhodol bez prítomnosti žalobcu, čo je v rozpore s Civilným sporovým poriadkom, ktorým mu znepřístupnil právo konať pred súdom. V danom prípade žiada, aby súd vykonal ohliadku skutočného stavu rodinného domu pričom zistí, že kolaudačné rozhodnutie nemohlo byť vydané, keďže je stále rozpor medzi projektovou dokumentáciou k stavebnému povoleniu so skutočným stavom. Odvolateľ k odvolaniu doložil odvolanie V. a V. O. z dňa 15.9.2016, podaného proti rozhodnutiu

Okresného národného výboru Bratislava - vidiek, odbor výstavby č.k. XXXX/XX zo dňa 17.10.1988. Po právoplatnosti rozhodnutia o povolení obnovy konania sa bude musieť súd prvej inštancie vysporiadať s tým kto, kedy a prečo spísal kolaudačné rozhodnutie, či bolo rozhodnutie doručované a na základe akých podkladov mesto W. X. vyznačilo právoplatnosť.

5. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov podaného odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. S prihliadnutím na obsah odvolania žalobcu z ktorého je možné vyvodíť námietku o tom, že v súvislosti s prejednaním veci v priebehu pojednávania nariadeného súdom prvej inštancie na deň 14.3.2018 boli postupom súdu prvej inštancie porušené jemu patriace procesné práva v miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, sa odvolací súd ako prvoradou otázkou zaoberal posúdením, či súd prvej inštancie postupom, pri ktorom dňa 14.3.2018 vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho splnomocneného zástupcu, porušil právo žalobcu na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ust. § 389 ods.1 písm. b/ C.s.p. treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

8. Podľa § 183 ods.1 C.s.p. pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

9. Podľa § 183 ods.3 C.s.p. strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať.

10. Podľa §183 ods.4 C.s.p. ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, je povinná uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú je možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania.

11. V civilnom procese platí zásada, že vec sa má spravidla rozhodnúť na jednom pojednávaní. Možnosť súdu odročiť pojednávanie je potrebné z uvedeného dôvodu vnímať ako niečo výnimočné. V prípade odročenia pojednávania na návrh strany platí, že odročenie pojednávania prichádza do úvahy len z dôležitého dôvodu, t.j. ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo požadovať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. V prejednanom prípade z obsahu spisu vyplýva, že úpravou zákonného sudcu zo dňa 15.1.2018 bol na prejednanie veci nariadený termín pojednávania na deň 14.3.2018. Predvolanie na pojednávanie žalobca riadne prevzal dňa 15.2.2018 a právny zástupca žalovaného dňa 9.2.2018. Písomným podaním zo dňa 22.2.2018, doručeným súdu prvej inštancie dňa 23.2.2018, splnomocnený zástupca žalobcu X.. V. V. požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že dňa 14.3.2018 nastupuje žalobca na operáciu naplánovanú na deň 15.3.2018. V prílohe označeného podania bolo doložené písomné splnomocnenie zo dňa 18.2.2018 udelené žalobcom na jeho zastupovanie v konaní vedenom pred Okresným súdom Pezinok pod sp.zn. 8C 1/2016 X.. V. V., O. XX, V. (ktorý ho písomne prijal) a doklad z chirurgickej ambulancie Q.. H. H., C. XX, V. z ktorého vyplýva, že žalobca bol objednaný na hospitalizáciu na chirurgické oddelenie na deň 14.3.2018. Vo všeobecnosti platí, že posúdenie dôležitosti dôvodu na odročenie pojednávania posudzuje súd podľa konkrétnych okolností prípadu a

môže ich preveriť len zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase posudzovania žiadosti o odročenie pojednávania (uznesenie NS SR sp. zn. 1 Obdo 19/2014). V danej veci je treba konštatovať, že ak žiadosť splnomocneného zástupcu žalobcu zo dňa 22.2.2018 neobsahovala zákonné náležitosti uvedené v § 183 ods.4 C.s.p. (telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú je možno upovedomiť stranu o rozhodnutí súdu o návrhu na odročenie pojednávania), ak žiadosť bola odôvodnená výlučne tvrdeným (a aj preukázaným) dôležitým dôvodom na strane žalobcu (hospitalizácia v zdravotníckom zariadení), ak žalobca bol v konaní zastúpený splnomocneným zástupcom, ktorý v žiadosti o odročenie pojednávania dôležité dôvody na jeho strane brániace mu zúčastniť sa na nariadenom pojednávaní netvrdil, bol postup súdu prvej inštancie pri prejednaní veci plne v súlade s procesnou úpravou a jeho postupom nedošlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

12. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistiac v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.), sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožnil s dôvodmi vzťahujúcimi sa k odvolaním napadnutému zamietajúcemu výroku rozsudku prvoinštančného súdu, ktorým zamietol žalobu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Pezinok pod sp.zn. 10C 315/2012, v ktorom dostatočne a presvedčivo zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o tomto nároku podstatný význam, pričom sa v rozhodnutí vypořiadal i s podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie (§ 387 ods. 2, 3 C.s.p.) vzťahujúcimi sa k prijatému zamietajúcemu výroku. Z uvedeného dôvodu využíva možnosť danú mu ust. § 387 ods.2 C.s.p. v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. V záujme doplnenia dôvodov rozhodnutia a vypořiadania sa s odvolacími námietkami konštatuje nasledovné.

13. Dôvody obnovy konania prezentované žalobcom v žalobe na obnovu konania je možné podriaďiť pod právny režim ust. § 397 písm. a/ C.s.p., t.j. že v danej veci sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Pri skúmaní prípustnosti obnovy konania v zmysle citovaného ustanovenia musí súd skúmať kumulatívne splnenie podmienok: a/ či skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy nemohla strana oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania v zmysle § 400 C.s.p. bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, a to výlučne striktno z procesného hľadiska, b/ či označené skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy sa týkajú strán a predmetu pôvodného konania, c/ či označené skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy sú spôsobilé privodiť pre stranu pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

14. Žalobca odôvodňoval žalobu na obnovu konania tým, že po právoplatnom skončení súdneho sporu vedeného na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 10C 35/2012 požiadal Q. W. X., aby mu preukázalo tvrdenia uvedené v Potvrdení z 25.4.2012, pracovníčka mu oznámila, že spis stavebného úradu nemá, dňa 5.1.2016 sa dozvedel, že archív mal vyzvať V. O. na jeho prevzatie, po ktorého návšteve mu spis V. O. odovzdal. Žalobca poukázal na to, že na doručenke z 26.10.1988 nie je vyznačené, že ňou bolo doručované kolaudačné rozhodnutie, na základe čoho stavebný úrad nemal vyznačiť právoplatnosť a mal vykonať ohliadku stavby, kde by sa zistilo, že závady nikdy neboli odstránené, ani nebolo požiadané o vykonanie zmeny stavby pred kolaudáciou. Vychádzajúc z obsahu spisu vedeného Okresným súdom Pezinok pod sp. zn. 10C 35/2012 a porovnávajúc ho s obsahom žaloby na obnovu konania sa odvolací súd zhoduje s názorom súdu prvej inštancie v tom, že v danom prípade neboli kumulatívne splnené podmienky obnovy konania v zmysle ust. § 397 písm. a/ C.s.p., keď síce skutočnosti a dôkazy sa týkali strán a predmetu pôvodného konania, avšak žalobca nepreukázal, že tieto nemohol bez svojej viny preukázať v konaní, ktorého obnovy sa domáha a ani to, že tieto pre neho môžu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Posudzovanie doručovania kolaudačného rozhodnutia a ani posudzovanie „správnosti“ vyznačenej právoplatnosti tohto rozhodnutia totiž nepreukazuje vlastnícky vzťah žalobcu k nehnuteľnosti, ktorej vylúčenia z exekúcie sa v konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp.zn. 10C 35/2012 domáhal.

15. Pokiaľ odvolateľ v prílohe podaného odvolania doložil odvolanie V. U. V. O. zo dňa 15.9.2016, podané proti rozhodnutiu Okresného národného výboru Bratislava - vidiek, odbor výstavby č.k. XXXX/XX zo dňa 17.10.1988, v podanom odvolaní netvrdil a ani nepreukázal, že tento prostriedok procesného útoku nemohol bez svojej viny použiť v doterajšom konaní (§ 366 písm. d/ C.s.p.). Z obsahu tohto listinného dôkazu nie je ani možné vyvodiť, že tento sa týka procesných podmienok, resp. má byť ním preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

(366 písm. a/,c/ C.s.p.). Vychádzajúc z uvedeného sa žalobca diskvalifikoval z možnosti, aby na tento nový prostriedok procesného útoku mohol odvolací súd pri rozhodovaní o podanom odvolaní prihliadať.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie (vrátane vecne a právne správneho výroku o nároku na náhradu trov konania) podľa § 387 ods. 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

17. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. a v odvolacom konaní plne úspešnému žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).